

Завдяки аутсорсингу і аутстафінгу керувати проектом може людина із зовнішньої компанії, яка є професійним фахівцем, а часто навіть експертом галузі. Відбувається цей процес на підставі угоди між компанією-виконавцем і компанією-замовником на умовах субпідяду;

– передача роботи фрілансеру, тобто людині, яка виконує роботу без укладання довгострокових договорів, а наймається лише для виконання конкретного завдання. В силу того, що фрілансери – позаштатні працівники, вони можуть працювати на різних замовників одночасно;

– використання програмного забезпечення для управління проектами. Таке програмне забезпечення допомагає підвищити рівень спілкування і співпраці між працівниками. Інструменти такого управління проектами дозволяють працівникам самоорганізувати проекти від початку до кінця і перетворити власні інноваційні ідеї в реальність. Комплексні проекти вимагають тісного планування, відстеження та співпраці, щоб бути успішними. Програмне забезпечення для управління проектами може забезпечити необхідні функції, щоб успішно налагодити процес, і що найважливіше – без ризику впровадження інновацій.

Отже, проектний менеджмент, незважаючи на свою ресурсну обмеженість, в жодному випадку не виключає інновацій із свого життєвого циклу, більше того – вони поєднуються, а перспективам у цій кооперації немає меж.

Використані джерела

1. <https://home.kpmg.com/ua/uk/home.html>
2. <https://www.businessinsider.com/google-20-percent-time-policy-2015-4>

Кирилюк Інна

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Сковчиляс С.М.)

МЕТОДИ ОЦІНКИ ТА ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансовий стан підприємства є однією із найважливіших характеристик господарської діяльності будь-якого підприємства. Оцінка фінансово-економічного стану підприємства здійснюється для забезпечення можливості ефективної діяльності, оптимального розміщення та раціонального використання наявних ресурсів.

Фінансово-економічний стан відображає рівень спроможності підприємства фінансувати свою діяльність. В основі діяльності будь-якого підприємства є отримання прибутків. Цього можна досягти шляхом збільшення обсягів виробництва та реалізації продукції, нарощування власного капіталу, а також забезпечення стійкого фінансового стану. Для цього організація повинна

мати високу платоспроможність і рентабельність підприємства, а також оптимальну структуру активу та пасиву балансу [1].

Діагностику фінансово-економічної діяльності підприємства проводять для того, щоб:

- вивчити характер дії економічних законів, визначити закономірності та тенденції розвитку економічних систем на мікрорівні;
- здійснити комплексне обґрунтування всіх бізнес-проектів і стратегій підприємства;
- проконтролювати ступінь досягнення цільових орієнтирів діяльності, за ефективністю використання ресурсів;
- віднайти шляхи підвищення результативності економічної системи підприємства;
- приймати управлінські рішення після знаходження резервів для підвищення результативності діяльності підприємства [2].

На даний момент існує багато різних методів оцінювання фінансово-економічного стану підприємств, але більшість науковців виділяють основних шість методів:

1. Горизонтальний аналіз – дослідження зміни кожної позиції фінансової звітності за останні кілька періодів (років, кварталів, місяців).

2. Вертикальний аналіз – визначення співвідношення статей фінансової звітності стосовно обраної однієї статті (обсяг продажу, валюта балансу).

3. Порівняльний аналіз – це внутрішньогосподарський і міжгосподарський аналіз. Міжгосподарський аналіз – це аналіз показників підприємства, порівняно з показниками інших аналогічних підприємств (конкурентів) або із середньогалузевими показниками. В свою чергу внутрішньогосподарський аналіз – це аналіз зведених показників звітності малого підприємства та його дочірніх підприємств.

4. Факторний аналіз впливу окремих чинників на результативний показник шляхом застосування детермінованих прийомів дослідження.

5. Трендовий аналіз – обчислення впливу окремих факторів на результативний показник детермінованих (розділених у часі) або стохастичних (що не мають певного порядку) процесів.

6. Аналіз відносних показників – проводиться шляхом розрахунку відношення між окремими позиціями звіту або позиціями різних форм звітності, визначення взаємозв'язків цих показників [3].

Окрім традиційних методів щоразу з'являються все більше нових ринкових концепцій, які оперують сучасними поняттями, прийомами, методами й моделями фінансово-економічного аналізу стану підприємства, до яких можна віднести стратегічний дью-ділідженс, діагностичний бенчмаркінг, нечітко-множинний метод та метод економічних нормалей.

Покращення фінансово-економічного стану вітчизняних підприємств

можливе за рахунок підвищення ступеня результативності розміщення та оптимального використання ресурсів підприємства [4]. Для того, щоб підприємство функціонувало ефективно та покращувало свою діяльність, необхідно постійно здійснювати моніторинг зовнішнього і внутрішнього станів підприємства. Не менш важливим є процес розробки заходів зі зниження вразливості підприємства до зовнішніх чинників, розробка підготовчих планів для мінімізації негативного впливу на організацію при виникненні проблемних ситуацій, впровадження планів практичних заходів у разі виникнення кризових ситуацій, прийняття ризикових і нестандартних рішень у випадку відхилення розвитку ситуації, а також координація дій всіх учасників і контроль за виконанням заходів та їхніми результатами.

Використані джерела

1. Аверіна М.Ю. Аналіз та оцінка фінансового стану підприємства: шляхи покращення / М. Ю. Аверіна // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 9. – С. 92–100.
2. Акоюн А.А., Шмалюк Л. І. Основні проблеми оцінки фінансового стану підприємства [Текст] / А.А. Акоюн, Л. І. Шмалюк // Проблеми підвищення ефективності інфраструктури. – 2010. – № 25 – С. 123–128
3. Груб'як С. В. Аналіз фінансово-економічного стану промислового підприємства / С. В. Груб'як // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – № 3. – С. 268–271.
4. Смачило В. В. Оцінка фінансової стійкості підприємств / В. В. Смачило. // Економічний простір: збірник наукових праць. – 2016. – №20. – С. 35–40.

Кінаш Марія

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Кривокульська Н.М.)

ОРГАНІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ ПІДСИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ І БЕЗПЕЧНОЇ ПРАЦІ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ МЕДИЧНОЇ УСТАНОВИ

Згідно статей 3 та 49 Конституції України, життя і здоров'я людини є найвищими соціальними цінностями держави, і кожний громадянин України має право на охорону здоров'я та медичну допомогу. Сьогодні кризові явища в економіці, розшарування суспільства за рівнем життя населення, соціальна нестабільність, несприятлива екологічна ситуація призвели до погіршення здоров'я населення. Об'єктивне зростання медичних потреб населення відбувається на фоні зменшення можливостей системи охорони здоров'я. Державний бюджет практично неспроможний задовольняти потреби медичної практики і забезпечувати її необхідними ресурсами. Жорсткий розподіл коштів, що надходять до закладів охорони здоров'я за статтями кошторису, унеможливило не лише надання медичних послуг високої якості, а й їх надання на задовільному рівні.